

5,00 zł

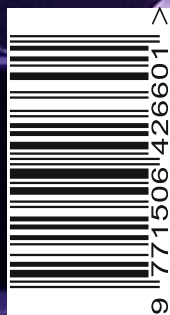
MIESIĘCZNIK SAMORZĄDU GMINNEGO

ROK XXXIV nr 1/303 styczeń 2023

ISSN 1506-4263

gazeta rasnobrodzka

**SUKCES „WÓJTOWIAN”
NA MIĘDZYNARODOWYM FESTIWALU
KOŁĘD I PASTORAŁEK**

fot. Foto Video Beno

Więści z Gminy

Sprzęt sportowy dla klubów sportowych

30 grudnia 2022 r. w Urzędzie Miejskim w Krasnobrodzie przekazano sprzęt sportowy na ręce przedstawicieli zarządów klubów z terenu Gminy Krasnobród: Marka Margola - Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Akademia Piłkarska „Arena”, Michała Mękała - Prezesa Zarządu oraz Marcina Skiby - Członka Zarządu Miejsko-Gminnego Klubu Sportowego „Igroś” w Krasnobrodzie. Przekazanie sprzętu dokonali: Zastępca Burmistrza Krasnobrodu Janusz Oś i Sekretarz Gminy Kazimierz Gęśla.

Gmina Krasnobród w partnerstwie z Miejsko-Gminnym Klubem Sportowym „Igroś” w Krasnobrodzie oraz Akademią Piłkarską „Arena” realizowała dwa projekty dofinansowane ze środków Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - Funduszu Sprawiedliwości w zakresie realizacji przez jednostki zaliczane do sektora finansów publicznych zadań ustawowych związanych z zapobieganiem przestępczości na 2022 rok:

1. „Przeciwdziałanie przestępczości na terenie gminy Krasnobród poprzez doposażenie Miejsko-Gminnego Klubu Sportowego Igroś w Krasnobrodzie”.
2. Przeciwdziałanie przestępczości na terenie gminy Krasnobród poprzez doposażenie Akademii Piłkarskiej Arena”.

W obu przypadkach kwota dofinansowania wyniosła 5 000,00 zł. Kluby z terenu Gminy Krasnobród pozyskały sprzęt o wartości 10 000,00 zł.

Współfinansowano ze środków Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Zaproszenie do składania ofert do programu Maluch+ 2023

Gmina Krasnobród zaprasza do składania ofert na utworzenie miejsc opieki na terenie Gminy Krasnobród nad dziećmi do lat 3, tj. żłobków, klubów dziecięcych i miejsc u dziennych opiekunów w ramach programu Maluch+ 2023.

Ofertę należy przesłać pocztą, elektronicznie na adres: um@krasnobrod.pl, kurierem, bądź dostarczyć osobiście do siedziby Urzędu Miejskiego w Krasnobrodzie w nieprzekraczalnym terminie do dnia 03.02.2023 r. o godz. 10:00. Więcej szczegółów na stronie internetowej Urzędu Miejskiego.

Granty PPRG

Gmina Krasnobród realizowała grant pn. „Wsparcie dzieci i wnuków byłych pracowników PGR w rozwoju cyfrowym”. Wsparciem w ramach zadania zo-

stała objęta 1 osoba, wartość dofinansowania: 2 500,00 zł.

Z projektu zakupiono: laptop oraz akcesoria tj. myszkę, podkładkę, pendrive, które posłużą do nauki.

Strona projektu V oś Rozwój cyfrowy JST – REACT EU – Centrum Projektów Polska Cyfrowa – Portal Gov.pl

Przetarg na budowę sali gimnastycznej w Kaczórkach

W dniu 11 stycznia 2023 r. minął termin składania ofert na realizację zamówienia publicznego pn. „Budowa sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Kaczórkach”.

Zadanie obejmuje budowę sali gimnastycznej przy istniejącej Szkole Podstawowej w Kaczórkach wraz z łącznikiem i zapleczem techniczno-sanitarnym oraz dwoma salami lekcyjnymi. Nowy budynek zostanie wyposażony w sprzęt sportowy.

Najkorzystniejszą ofertę złożyła firma WAREG-BUD Sp. z o. o. z Warszawy, która zaoferowała kwotę 4 045 000,00 zł za wykonanie zadania. Termin realizacji robót - do 24 miesięcy od dnia podpisania umowy.

Zamówienie jest dofinansowane w kwocie 3 700 000, 00 zł ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych.

Przetarg na termomodernizację budynków użyteczności publicznej

25 stycznia 2023 r. Gmina Krasnobród ogłosiła postępowanie na realizację zamówienia publicznego pn. „Termomodernizacja budynków użyteczności publicznej w Gminie Krasnobród”. Termin składania ofert upływa 9 lutego 2023 r. o godz. 10.00.

Przedmiot zamówienia obejmuje swym zakresem opracowanie dokumentacji projektowych oraz wykonanie robót budowlanych (system zaprojektuj-wybuduj) związanych z termomodernizacją następujących obiektów:

1. Urząd Miejski w Krasnobrodzie,
2. Krasnobrodzki Dom Kultury, z/s ul. 3 Maja 26 w Krasnobrodzie,
3. Warsztat Terapii Zajęciowej w Dominikanówce.

Termin realizacji robót – 10 miesięcy od dnia podpisania umowy. Zamówienie jest dofinansowane ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych

Informacje zebrała:
M. Czapla

gazeta krasnobrodzka

Miesięcznik, Pismo Samorządu Gminnego w Krasnobrodzie	
Wydawca:	Krasnobrodzki Dom Kultury
Redakcja:	Mariola Czapla (red. nac.), Mariola Kawecka, Marzena Mazurek, Joanna Cios (korekta)
Opracowanie graficzne:	PharmDesign Justyna Chrabąszcz
Druk:	Zakład Poligraficzny Krystyna Górską ul. Ogrodnicza 34, Skokówka, 22-400 Zamość; tel. 84 639 27 97
Adres redakcji:	KDK, ul. 3-go Maja 26, 22-440 Krasnobród tel. 84 660 71 17, e-mail: kontakt@kultura.krasnobrod.pl , https://gazeta.krasnobrod.pl
Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów. Nie zwracamy materiałów nie zamówionych.	Nakład 300 egz.

Sukces zespołu „Wójtowanie” w Będzinie

Zespół folklorystyczny „Wójtowanie” działający przy Krasnobrodzkim Domu Kultury zajął III miejsce w kategorii zespołów folklorystycznych podczas 29. Międzynarodowego Festiwalu Kolęd i Pastorałek im. ks. Kazimierza Szwarlika w Będzinie.

„Wójtowanie” znaleźli się w gronie nagrodzonych wybranych spośród 130 wykonawców, którzy zaprezentowali się podczas przesłuchań finałowych w Będzinie. W sumie w eliminacjach regionalnych na terenie kraju i za granicą wzięło udział prawie 1300 wykonawców.

Trzecie miejsce „Wójtowanie” (Alicja Parkitny – kierownik zespołu, Elżbieta Piela, Wanda Sachajko, Wiesława Dąbrowska, Zofia Przytuła, Mirosław Berlin – kierownik kapeli i Witold Sokoliński) wyśpiewali sobie podczas przesłuchań finałowych, które odbyły się 14 stycznia 2023 r. w Hali Sportowo-Widowskiej Będzin Arena, wykonując trzy kolędy wybrane z ich bogatego repertuaru: „Przystąpmy do szopy”, „Kołysanka Maryi Panny” i „Trzej Mędrcy”.

Za zdobyte miejsce zespołowi przyznano nagrody finansowe: 1.000 zł – ufundowana przez ORLEN Fundacja dla Pomorza i 500 zł – ufundowana przez Prezesa ZREM-BUD Sp. z o. o. Andrzeja Muchę.

Nagrodą było też zaproszenie do udziału w Koncercie Galowym, który odbył się w niedzielę 15 stycznia 2023 roku. Podczas niego „Wójtowanie”, zgodnie z propozycją reżysera koncertu Dariu-

sza Wiktorowicza, wykonali „Kołysankę Maryi Panny”.

Koncert Galowy można obejrzeć w Internecie, jest dostępny na stronie festiwalu: <https://mfkip.pl/koncert-galowy>.

Sukces „Wójtowan” jest potwierdzeniem wysokiego poziomu artystycznego naszego zespołu, który systematycznie pracuje i dokłada wszelkich starań, aby każdy występ czy koncert był perfekcyjnie przygotowany. Efekty tej pracy i zaangażowania zostały dostrzeżone nie tylko przez jury eliminacji rejonowych festiwalu, które odbyły się w dniu 17.12.2022 roku Krasnobrodzkim Domu Kultury, ale przede wszystkim przez jury oceniające przesłuchania finałowe w składzie: przewodnicząca: prof. dr hab. Marta Wierzbieniec – Uniwersytet Rzeszowski i Akademia Muzyczna w Krakowie, Dyrektor Filharmonii Podkarpackiej, członkowie: prof. dr hab. Ewa Biegas – Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, dr hab. Teresa Krasowska, prof. Instytutu Muzyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, dr hab. ks. Paweł Sobierajski, prof. AM – Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

Gratulujemy tego sukcesu, wyśpiewanego na początku roku, który jest dla zespołu rakiem jubileuszowym – w 2023 mija 30 lat jego działalności. Życzymy kolejnych sukcesów i pięknych koncertów.

Warto też dodać, że nie tylko

„Wójtowanie” jako reprezentanci krasnobrodzkich przesłuchań odnieśli sukces w finale w Będzinie. Wyróżnienie w kategorii soliści – dzieci otrzymała również nasza laureatka Amelia Puchalska z Centrum Muzycznego „TRYTON” w Tomaszowie Lubelskim. Gratulujemy.

Gratulacje składamy też jurorkom, które oceniały wykonawców w Krasnobrodzie i wyłoniły właściwych reprezentantów. Były to panie: Anna Mroczek, Barbara Rabięga i Aneta Krupa. Podobnie było też i rok wcześniej.

Podczas pobytu na Śląsku „Wójtowanie”, wystąpili też z koncertem kolęd w Kaplicy Górnośląskiego Centrum Rehabilitacji w Reptach Śląskich. Koncert odbył się w niedzielę 15.01.2023 roku i był miło przyjęty przez słuchaczy. Po jego zakończeniu członkowie zespołu rozdawali swoje płyty i materiały promocyjne o Krasnobrodzie. Otrzymali też zaproszenie, aby odwiedzić to miejsce w przyszłości.

Podziękowanie

Serdecznie dziękujemy Państwu Ewie i Bernardowi Urbańskim z Tarnowskich Gór, prowadzącym firmę Foto Video Beno, za pomoc w organizacji pobytu na Śląsku oraz za profesjonalne utrwalenie występów „Wójtowan” w formie zdjęć i nagrań.

Mariola Czaplą

Fotoreportaż – str. 20

fot. M. Czaplą

Foto Video Beno

Powstaje monografia Krasnobrodu

W zawiązku z prowadzonymi zaawansowanymi pracami nad redakcją „Monografii Krasnobrodu” zwracamy się z prośbą do mieszkańców miasta i gminy Krasnobród oraz innych osób, które posiadają w swoich zbiorach archiwalne zdjęcia Krasnobrodu i wydarzeń jakie miały tu miejsce, a także inne materiały takie jak mapy, obrazy i inne pamiątki, o ich udostępnienie w celu wykorzystania w powstającym wydawnictwie.

Na materiały oczekujemy w Krasnobrodzkim Domu Kultury w terminie do dnia 31.03.2023 roku. Oryginały, po ich zeskanowaniu lub sfotografowaniu zostaną zwrócone właścicielom. Materiały można też dostarczyć w wersji elektronicznej (skan lub zdjęcie dobrej jakości)

na e-mail: kontakt@kultura.krasnobrod.pl.

Przekazując materiały należy dołączyć do nich następujące informacje: imię i nazwisko osoby przekazującej, nr telefonu do kontaktu, co dane zdjęcie/dokument przedstawia, autora zdjęć, z jakich lat pochodzi (jeżeli takie informacje są znane). Osoba przekazująca zobowiązana jest do podpisania zgody na wykorzystanie materiałów w monografii.

W przypadku wybrania materiałów do publikacji, imię i nazwisko osoby przekazującej te materiały będzie podane w wykazie źródeł, jeżeli osoba ta wyrazi na to zgodę.

Szczegółowe informacje można uzyskać w KDK, tel. 84 660 71 17.

Mariola Czaplą

Koncert Kolędowo-Jasełkowy

Rokrocznie wraz ze Świętami Bożego Narodzenia rozpoczyna się w Polsce radosny okres kolędowania, który trwa aż do Święta Ofiarowania Pańskiego obchodzonego 2 lutego. Kolędy rozbrzmiewają w tym czasie w domach przy wigilijnym stole, kościołach i na wielu koncertach.

W Krasnobrodzkim Domu Kultury również organizowany jest Koncert Kolędowo-Jasełkowy, który ma już kilkusetletnią tradycję. Podczas tego wydarzenia można posłuchać pięknych kolęd, pastorałek, utworów świątecznych oraz obejrzeć jasełka.

Po dwuletniej przerwie spowodowanej epidemią koronawirusa, kiedy to nie było możliwości spotkania się w sali widowiskowej, a większość imprez realizowana była w systemie online, tradycji stało się zadość i krasnobrodzianie mogli skorzystać z zaproszenia i wziąć udział w tym wydarzeniu.

Tegoroczny koncert odbył się w nie-

dział 22 stycznia i rozpoczęły go najmłodsze jego uczestniczki – Aniołki z Klubu Malucha „Bawiarenka”. Tuż po nich na scenie rozbrzmiała pastorałka „Za kominem świerszczyk spał”.

Potem zaprezentowała się grupa teatralna „Babiniec Junior” przedstawiając humorystyczne jasełka pt. „Anielski chór”. Kolejnymi artystami byli instrumentalni – uczestnicy zajęć nauki gry na instrumentach dętych prowadzonych przez kapelmistrza Krasnobrodzkiej Orkiestry Dętej – Mateusza Krawca. Po pierwszej części prezentacji instrumentalnych na scenie znowu pojawili się młodzi aktorzy, tym razem członkowie starszej grupy „Babińca”. W ich wykonaniu można było obejrzeć potyczki diabłów i aniołów w przedstawieniu jasełkowym, które oprócz śmiesznych dialogów zawierało finalne przesłanie dla wszystkich: „Jeden wielki Polak, mądry kto go słucha, by odnowić ziemię, wezwał kiedyś Ducha. A my mu pomóżmy w tej wielkiej potrzebie i od-

nową ziemię zacznijmy od siebie.” Dalszą część koncertu stanowiły prezentacje wokalne i instrumentalne. Dla publiczności na instrumentach dętych zagrali ponownie podopieczni kapelmistrza, który akompaniował swoim uczniom na pianinie. Natomiast pięknych kolęd i pastorałek można było wysłuchać w wykonaniu wokalistów szkolących swój warsztat pod czujnym okiem Anety Krupy – instruktora wokalu w KDK.

Niedzielny koncert zakończył się wspólną kolędą „Wśród nocnej ciszy”, do wykonania której zaproszono wszystkich obecnych oraz życzeniami przekazanymi przez Mariolę Czapłą – dyrektora Krasnobrodzkiego Domu Kultury, która prowadziła to kolędowo-jasełkowe spotkanie.

M. K.

Fotoreportaż – str. 12
 fot. Aneta Krupa

Strażackie spotkanie opłatkowe w Zamościu

W sobotę 14 stycznia br., w sali konferencyjnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego Delegatura w Zamościu, zorganizowano już po raz piętnasty, spotkanie opłatkowe dla około 200 strażaków, prezesów i naczelników oraz funkcyjnych jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu powiatu zamojskiego.

Zaproszonych gości przywitał druhan Stanisław Grzeško prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Zamościu. W ramach spotkania st. bryg. Jacek Sobczyński komendant miejski PSP przedstawił zagadnienia dotyczące funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej na terenie powiatu w 2022r. Komendant złożył podziękowania za

udzielone wsparcie finansowe na zakup pojazdów pożarniczych dla zamojskiej komendy oraz czterech jednostek OSP. Słowa podziękowania skierował także do wszystkich druhów za rok trudnej służby, szczególnie za przekazanie sprzętu strażakom ukraińskim oraz udzielone wsparcie dla uchodźców.

Spotkanie było dobrą okazją do złożenia sobie życzeń i przełamania się opłatkiem. Życzenia wszystkim strażakom złożył ks. bp Marian Rojek ordynariusz Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej. Spotkanie uświetnił koncert kolęd w wykonaniu Orkiestry Dętej z Grabowca.

Wyróżnikiem spotkania było wrę-

czenie listów gratulacyjnych i podziękowań pięciu strażakom z gminy Krasnobród którzy pod koniec grudnia uratowali: Życie mężczyzny pod którym załamał się lud oraz chłopca, który przestał oddychać. Wyróżnienia dla druhów: Kazimierza Misztala, Michała Zawiślaka, Rafała Kozłowskiego, Daniela Kozłowskiego, Tomasza Kostrubca przekazali: Beata Mazurek poseł do Parlamentu Europejskiego, dh Stanisław Grzeško oraz st. bryg. Jacek Sobczyński.

W spotkaniu uczestniczyli: Beata Mazurek europoseł, Marcin Romanowski podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, Janusz Kowalski podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa, ks. bp. Marian Rojek, posłowie na Sejm: Beata Strzałka, Sławomir Zawiaślak, nadbryg. Grzegorz Alinowski komendant wojewódzki PSP w Lublinie wraz z zastępcą st.

bryg. Tomaszem Podkańskim, Ryszard Madziar reprezentujący Jacka Sasina wicepremiera ministra aktywów państwowych, Krzysztof Gałaszkiwicz radny Sejmiku Województwa Lubelskiego, Andrzej Wnuk prezydent Zamościa, dh Bartosz Dąbrowski członek prezydium zarządu głównego ZOSP RP, Krzysztof Rusztyn przewodniczący Rady Powiatu, ks. Jan Andrzej

Chmaj kapelan powiatowy strażaków, przedstawiciele służb mundurowych, emerytowani komendanci wojewódzcy zamojskiej komendy.

Organizatorami spotkania był Zarząd Oddziału Powiatowego ZOSP RP, Komenda Miejska PSP w Zamościu, kapelan strażaków powiatu zamojskiego.

straz.zamosc.pl

fol. bryg. mgr inż. Andrzej Szozda

VIII Orszak Trzech Króli w Krasnobrodzie

VIII Orszak Trzech Króli, który przeszedł ulicami Krasnobrodu w dniu 6 stycznia 2023 roku odbył się pod hasłem „Niechaj prowadzi nas gwiazda”.

Koleđowanie na placu Siekluckiego

Wspólne świątowanie rozpoczęło się o godz. 10.30 w centrum miasta, na placu Siekluckiego, od koleđowania prowadzonego przez dziecięcą scholę z Parafii Nawiedzenia NMP w Krasnobrodzie, która działa pod kierunkiem małżeństwa Agnieszki i Dariusza Kostrubców. Schola wystąpiła w składzie: Kinga Skrzyńska, Paulina i Karolina Korzeniowskie, Lena, Miriam i Igor Kostrubiec, Julia, Piotr i Dawid Skóra, Marta Borek, Magdalena Kozdra i Amelia Mołda.

Uczestnicy orszaku zostali obdarowani przez organizatorów koronami i śpiewnikami wykonanymi przez Fundację „Orszak Trzech Króli”

Scena I

Ogłoszenie spisu i wyruszenie do Betlejem

Po koleđowaniu na placu Siekluckiego przedstawiona została pierwsza scena pt. „Ogłoszenie spisu i wyruszenie do Betlejem”. W tej części wystąpili aktorzy - amatorzy reprezentujący miejscowości i instytucje, które podjęły się przygotowania scen na trasie orszaku. W tym roku byli to mieszkańcy Majdanu Wielkiego, Osiedla Podklaszc-

tor, Nowej Wsi oraz uczniowie klasy VIII Szkoły Podstawowej w Kaczórkach: Mateusz Kołtun - Herod, Mateusz Pryciuk - sługa, Hubert Jarszak - posłaniec, Jakub Bajwoluk - herold, Jarosław Roczkowski - gospodarz, Teresa Szpyra - gospodyni, Barbara Właż - Maryja i Andrzej Piskor - Józef oraz pasterze: Borys Kostrubiec i Dawid Kwiatkowski.

Następnie na plac Siekluckiego przybyli trzej królowie: król Europy Kacper – Grzegorz Piwko, król Azji Melchior – Tomasz Pawelec i król Afryki Baltazar – Marek Grądz. Monarchów i wszystkich zebranych powitali ks. prałat Eugeniusz Derdziuk – proboszcz parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i burmistrz Krasnobrodu Kazimierz Misztal. Po powitaniu orszak wyruszył w drogę.

Na jego początku były sztandary orszakowe niesione przez: burmistrza Kazimierza Misztala, Pawła Korzeniowskiego, Janusza Gęślę i Marcina Kwiatkowskiego, a za nimi trzej królowie, przebrani w barwne stroje aktorzy (pasterze, aniołki, sługa, posłaniec, Maryja z Józefem), krasnobrodzcy harcerze (Paweł Korga - drużynowy, Jakub Kozłowski, Bartłomiej Kurantowicz, Mateusz Pryciuk, Konrad Czapla, Michał Czapla, Marcin Czapla, Dawid Kwiatkowski i Hubert Kwiatkowski) ze szczepowym Józefem Wryszczem na czele, którzy nieśli swój sztandar oraz

pozostali uczestnicy tego wydarzenia.

Koleđowanie podczas przemarszu orszaku prowadzili Lucyna Ujma i Barbara Żółkiewska, którym na gitarze akompaniował Andrzej Ujma.

Scena II

Maryja z Józefem poszukują noclegu

Z placu Siekluckiego orszak udał się ulicą 3 Maja w kierunku Sanktuarium, zatrzymując się przy budynku Krasnobrodzkiego Domu Kultury. Tam rozegrana została scena pt. „Maryja z Józefem poszukują noclegu”.

Oprawę muzyczną tej części orszaku, tak jak i w latach poprzednich zapewnił zespół folklorystyczny „Wójtowanie”, który przed rozpoczęciem sceny zaśpiewał koleđę „Tedy się radujmy”, a po jej zakończeniu „Nie było miejsca dla Ciebie” i „Wiwat dzisiaj Boskiej Istności”. „Wójtowanie” wystąpili a cappella w składzie: Alicja Parkitny, Elżbieta Piela, Wiesława Dąbrowska, Wanda Sachajko i Zofia Przytuła.

Aktorami tej sceny byli mieszkańcy Majdanu Wielkiego, którzy po raz pierwszy włączyli się w organizację tych plenerowych jasełek. W rolę gospodarzy betlejemskiej gospody wcielił się Teresa Szpyra i Jarosław Roczkowski, Maryi i Józefa – Barbara Właż i Andrzej Piskor, a biesiadników: Monika Kostrubiec, Dorota Tytuła, Wiesław Kostrubiec, Mateusz Piskor, Oskar Tytuła, Piotr Tytuła i Iwona Piskor, która była koordynatorką tej sceny.

Po jej zakończeniu, koleđując orszak udał się w dalszą drogę.

Scena III

Anioł u Pasterzy

Kolejnym przystankiem na trasie orszaku był parking przy budynku urzędu miejskiego, na którym przedstawiona była trzecia scena pt. „Anioł u Pasterzy”. Tak jak i w roku ubiegłym jej przygotowaniem zajęli się mieszkańcy osiedla Podklaszc-

Scenografię - szalaś, w którym schronili się pasterze przygotowali państwo Elżbieta i Mariusz Skrzyńscy oraz Jarosław Bucior. W role pastuszków i anioła wcieliły się dzieci: Dawid Skrzyński (Ambroży), Borys Kostrubiec (Stach), Hubert Kwiatkowski (Maciej) i Dawid Kwiatkowski (Wojciech), Kalina Kostrubiec (Anioł). Oprawę muzyczną zapewniła schola dziecięca z Parafii NNMP. Koordynatorkami tej sceny były Elżbieta Skrzyńska i Agnieszka Kostrubiec.

Kontynuując kolędowanie prowadzone przez Lucynę i Andrzeja Ujmów oraz Barbarę Żółkiewską orszak wyruszył w kierunku Podklasztoru.

Scena IV Pałac Heroda

Po przybyciu na osiedle Podklasztor uczestnicy barwnego orszaku zatrzymali się przy ulicy Tomaszowskiej, w niewielkiej odległości od sanktuarium, aby obejrzyć scenę pt. „Pałac Heroda” przygotowaną przez uczniów Szkoły Podstawowej w Kaczórkach i mieszkańców Nowej Wsi. Heroda grał Mateusz Kołtun, sługę – Mateusz Pryciuk, śmierć – Katarzyna Szałuba, diabła – Wiktoria Szymańska, żołnierzy – Adrian Romaszko i Igor Dobek, a przedstawicielkę osiedla Podklasztor – Dominika Kukielka. Dla większości młodych aktorów udział w orszakowej scenie był debiutem. Koordynatorką tej sceny była Dagmara Pryciuk.

Po każdej ze scen aktorów przedstawiała i podziękowania przekazywała dyrektor KDK Mariola Czaplą.

Scena V Przygotowanie

Przed bramą pięknie odnowionego Sanktuarium Maryjnego rozegrano krótką scenę pt. „Przygotowanie”, w której pasterz Ambroży (Dawid Skrzyński) przypomniał zebrany jak należy się zachować w domu Bożym. Poprosił też o zachowanie powagi. Wspomniał również o wykonanych pracach remontowych w sanktuarium, których efektem jest m. in. ogrzewanie kościoła.

Po czym wszyscy weszli do wnętrza odnowionej świątyni, gdzie kolędą „Mędrcy świata” powitała ich Krasnobrodzka Orkiestra Dęta.

Scena VI Złożenie hołdu i darów Dzieciątka Jezus

Ostatnia scena orszaku miała miejsce przed ołtarzem głównym krasnobrodzkiego Sanktuarium, przy

którym na przybyłych czekała Święta Rodzina: Maryja – Barbara Właż, Józef – Andrzej Piskor oraz Dzieciątko Jezus – Paulinka Właż. Składanie hołdu i darów Dzieciątku Jezus rozpoczęli pasterze ofiarując owoce ich codziennej pracy i codziennego trudu: chleb, pszenicę, masło, ser, miód. Po nich pokłon i dary złożyli trzej królowie ofiarując: Kacper (Grzegorz Piwko) – złoto, Melchior (Tomasz Pawelec) – kadzidło, Baltazar (Marek Grądz) – mirrę.

Eucharystia

Tradycyjnie już zwieńczeniem Orszaku Trzech Króli była Msza święta, którą w intencji uczestników i organizatorów tego wydarzenia, a także wszystkich parafian i gości odprawił proboszcz ks. prałat Eugeniusz Derdziuk. Oprawę muzyczną zapewnili - Krasnobrodzka Orkiestra Dęta z kapelmistrzem Mateuszem Krawcem na czele oraz Chór Parafialny działający pod kierunkiem organisty Józefa Bąka.

Na zakończenie Mszy św. ksiądz proboszcz podziękował wszystkim zaangażowanym w organizację orszaku i biorącym w nim udział. Zaprosił także do wspólnego pamiątkowego zdjęcia, które zostało wykonane przed głównym ołtarzem.

Podsumowanie

Orszak został zorganizowany przez Krasnobrodzki Dom Kultury przy współpracy z Burmistrzem Krasnobrodu, Parafią Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krasnobrodzie i Fundacją „Orszak Trzech Króli”.

Był zrealizowany w oparciu o scenariusz autorstwa Pawła Murdzka – polonisty z Zespołu Szkół w Krasnobrodzie. Za zgodą autora scenariusz co roku jest nieznacznie modyfikowany tak, aby wpleść w jego treść aktualne tematy związane z naszym lokalnym środowiskiem, czy też dotyczące bieżącej sytuacji w kraju. Stąd też w tym roku, w scenariuszu pojawiły się kwestie związane z wojną na Ukrainie oraz po-

moć, jakiej uchodźcom udzielali Polacy, w tym mieszkańcy miasta i gminy Krasnobród.

Podziękowania

Serdecznie dziękuję wszystkim zaangażowanym w organizację VIII Orszaku Trzech Króli w Krasnobrodzie:

- **Burmistrzowi Krasnobrodu Kazimierzowi Misztalowi i księdzu proboszczowi Eugeniuszowi Derdziukowi** za współorganizację,
- **Panu Pawłowi Murdzkowi** – autorowi scenariusza.
- **Aktorom scen orszakowych, twórcom scenografii, koordynatorom** – mieszkańcom Majdanu Wielkiego z panią Iwoną Piskor na czele, Osiedla Podklasztor z paniami Agnieszką Kostrubiec i Elżbietą Skrzyńską na czele, Nowej Wsi oraz uczniom i nauczycielom Szkoły Podstawowej w Kaczórkach z panią Dągmarą Pryciuk na czele,
- **Pani Halinie Gontarz** za pomoc w przygotowaniu strojów dla aktorów,
- **Wykonawcom oprawy muzycznej i prowadzącym kolędowanie** – Dziecięcej Scholi z Parafii NNMP, zespołowi „Wójtowanie”, Krasnobrodzkiej Orkiestrze Dętej, Chórowi Parafii Nawiedzenia NMP oraz państwu Lucynie i Andrzejowi Ujmom oraz pani Barbarze Żółkiewskiej,
- **Osobom niosącym flagi orszakowe** – burmistrzowi Kazimierzowi Misztalowi oraz panom: Pawłowi Korzeniowskiemu, Januszowi Gęśli i Marcinowi Kwiatkowskiemu,
- **Paniom Marioli Kaweckiej i Marzenie Mazurek** za pomoc organizacyjną i dokumentację fotograficzną,
- **Harcierzom ze Stowarzyszenia Harcerstwa Katolickiego „Zawisza”, Szczep im. Św. Rocha działający przy Parafii NNMP w Krasnobrodzie, ze szczepowym Józefem Wryszczem** na czele – za obecność i obsługę sprzętu nagłośnieniowego,
- **Policji i strażakom z OSP w Wólce Husińskiej** za zapewnienie bezpieczeństwa podczas przemarszu,

Bardzo dziękuję wszystkim zaangażowanym w organizację, bo bez Waszego udziału orszak nie mógłby się odbyć.

Składam również serdeczne podziękowania mieszkańcom naszej lokalnej społeczności i gościom za udział w tym wydarzeniu, za wspólnie spędzony czas oraz miłą atmosferę.

Mariola Czaplą
Fotoreportaż – str. 10-11
fot. M. M. i M. K.

Spotkanie Wigilijne na placu Siekluckiego

Mimo kilkustopniowego mrozu atmosfera podczas Spotkania Wigilijnego, które odbyło się w niedzielę 18 grudnia na placu Siekluckiego w Krasnobrodzie była ciepła i serdeczna. Ta świąteczna akcja integracyjna dla lokalnej społeczności poprzedzona była warsztatami kulinarnymi, podczas których przygotowywano tradycyjne potrawy świąteczne.

Z zaproszenia do udziału w tym wydarzeniu skorzystało Koła Gospodyń Wiejskich naszej gminy, z miejscowości: Hutki, Zielone, Grabnik, Wólka Husińska i Majdan Wielki oraz Krasnobrodzkie Stowarzyszenie Turystyczne, Stowarzyszenie „Malowanka” z Malowczyzny i Spółdzielnia Socjalna „Warto”.

W samo południe w centrum Kra-

snobrodu rozbrzmiały piękne polskie kolędy i klimatyczne piosenki świąteczne, a na specjalnie przygotowanych stoiskach można było skosztować pysznych dań, które królują na polskich stołach podczas świąt Bożego Narodzenia. Nie zabrakło tradycyjnego barszczu z uszkami, kapusty z grochem, świątecznych pierogów z kapustą i grzybami, krokietów, śledzi, ryby po grecku czy gołąbków. Były także tradycyjne produkty wykonane przez znakomite gospodynie i gospodarzy, bo panowie również mieli swój udział w przygotowywaniu tych wszystkich specjalów. Do tego nie mogło zabraknąć świątecznych pierników i różnego rodzaju ciast, do których serwowano gorący, pachnący kompot z suszu, który doskonale rozgrzewał przybyłych degustatorów.

Spotkanie to odbyło się dzięki osobom, które pozytywnie odpowiedziały na zaproszenie organizatorów i z wielkim zaangażowaniem, mimo przedświątecznych obowiązków, przygotowały swoje stoiska. Zostało to docenione nie tylko przez odwiedzających poszczególnych wystawców mieszkańców, ale także przez burmistrza Krasnobrodu Kazimierza Misztala. Z rąk władza przedstawiciele wszystkich organizacji uczestniczących w wydarzeniu otrzymały podziękowania. Ponadto podczas swojego wystąpienia Burmistrz, zwracając się do wszystkich przybyłych, złożył życzenia świąteczne.

M. K.

Fotoreportaż – str. 9
fot. M. Kawecka

Ubieranie miejskiej choinki

W 2022 roku choinka, która rośnie na placu Siekluckiego w Krasnobrodzie po raz pierwszy została udekorowana „bańkami”. Z taką inicjatywą, która miała na celu nie tylko ozdobienie choinki, ale również integrację lokalnej społeczności wystąpił Krasnobrodzki Dom Kultury.

Zgodnie z tym zamysłem zostały zorganizowane zajęcia plastyczne w świetlicy wiejskiej w Majdanie Wielkim oraz warsztaty plastyczne w Krasnobrodzkim Domu Kultury, które polegały na ozdabianiu dużych styropianowych kul o średnicy 20 i 30 cm. Zarówno uczestnicy zajęć prowadzonych w świetlicy w Majdanie Wielkim jak i uczestnicy warsztatów w KDK, którzy się tym zajmowali mieli różne pomysły, aby „bańki” ładnie prezentowały się na choince. Zdecydowano, że w tym roku ozdoby będą wykonane w dwóch dominujących kolorach – żółto-złotym i czer-

wonym. Do ozdabiania wykorzystano różnego rodzaju tkaniny, folie, siatki, wstążki oraz inne elementy dekoracyjne.

Przygotowane podczas zajęć ozdoby, na dzień przed wigilią, zawisły na choince. Drzewo jest dość wysokie, stąd też jego ozdobienie nie było łatwe i wymagało zaangażowania strażaków oraz specjalistycznego sprzętu w postaci podnośnika koszowego. Wiesaniem „bańki” na choince zajęli się strażacy z OSP w Wólce Husińskiej: Krzysztof Osuch, Tomasz Bucior i Bartłomiej Działo.

Składam serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy mieli swój udział w inicjatywie zdobienia miejskiej choinki, a w szczególności paniom z Koła Gospodyń Wiejskich w Majdanie Wielkim, z przewodniczącą Iwoną Piskor na czele, uczestnikom warsztatów i pracownikom KDK oraz strażakom.

Mam nadzieję, że za rok będziemy

mogli ponownie się spotkać, aby wykonać nowe ozdoby. Już teraz serdecznie zapraszam.

Mariola Czaplą

Pod męczyzną załamał się lód

25 grudnia br., po godzinie 12, zamojscy strażacy otrzymali zgłoszenie o wypadnięciu mężczyzny do zamrożonego zbiornika wodnego w Krasnobrodzie. Zgłoszenie przekazała osoba postronna. Dzięki systemowi alarmowania poinformowana została między innymi OSP w Krasnobrodzie w tym mieszkający niedaleko Kazimierz Misztal – Burmistrz Krasnobrodu oraz Michał Zawisłak – strażak z jednostki OSP Krasnobród, którzy natychmiast udali się na miejsce. Burmistrz wyjeżdżając, zabrał z garażu podręczną linkę. Na miejsce zdarzenia dojechali także policjanci, którzy również dysponowali krótką linką. Związanie obydwu linek pozwoliło (za trzecim razem) skutecznie ją rzucić mężczyźnie przebywającemu w wodzie. Wspólnymi siłami udało się poszkodowanego wy dostać na brzeg.

Po dojeździe pierwszego zastępu z jednostki OSP Krasnobród, strażacy zastali już na brzegu zbiornika wydobytego z wody mężczyznę. Z uzyskanych informacji wynikało że 64

letek postanowił skrócić sobie drogę. Wszedł na zamrożony zbiornik a następnie w odległości około 7 m od brzegu załamał się pod nim lód i wpadł do wody. Zespół Ratownictwa Medycznego udzielił pomocy poszkodowanemu, a następnie przetransportował go do szpitala.

Powyższe zdarzenie jest przestrożą dla osób wchodzących na zamrożone zbiorniki wodne, natomiast postawa Burmistrza, policjantów i strażaka zasługuje na uznanie, gdyż przyczyniła się do uratowania życia 64 letniego mężczyzny.

straz.zamosc.pl

Od Redakcji

Służby ratownicze o mężczyźnie, pod którym na zalewie załamał się lód powiadomiła Barbara Czapla - mieszkanka Szczecina, która przyjechała do Krasnobrodu do rodziny na święta Bożego Narodzenia. Zdarzenie to zauważyła podczas spaceru wokół zalewu. Była jedyną osobą, która w tym czasie przebywała w tej okolicy i mogła zadzwonić pod numer alarmowy.

Strażacy uratowali chłopca

28 grudnia o godz. 19.27 zamojscy strażacy zostali poinformowani przez Wojewódzkie Centrum Powiadamiania Ratunkowego, że w miejscowości Majdan Wielki gm. Krasnobród u niespełna 2 letniego dziecka doszło do zatrzymania oddechu, co określane jest stanem zagrożenia życia. W tym czasie Zespół Ratownictwa Medycznego nie był dostępny. Natychmiast do zdarzenia skierowano OSP w Majdanie Wielkim, 2 zastępy z JRG Zamość oraz zastęp z JRG Tomaszów Lub. (którzy mają bliżej).

Jako pierwsi na miejsce zdarzenia dotarli strażacy z OSP Majdan Wielki, którzy stwierdzili, że 21 miesięczny chłopczyk był bez oznak czynności życiowych. Z informacji obojga rodziców wynikało, że dziecko było przeziębione i miało trudności z oddychaniem. Działania zastępu polegały na ocenie drożności dróg oddechowych i ich udrożnieniu przez druhów Rafała i Daniela Kozłowskich z OSP Majdan Wielki (bracia), a druh Tomasz Kostrubiec przygotował torbę ratowniczą OSP R1 oraz automatyczny defibrylator zewnętrzny AED. Po wykonaniu sekwencji medycznych działań ratowniczych, oddech dziecka został przywrócony. Chłopczyk otworzył oczy i zaczął płakać, co było właściwą reakcją w takiej sytuacji. Podczas prowadzonych czynności na miejsce dojechał ZRM. Ratownicy medyczni przejęli prowadzenie dalszych czynności, a następnie zabrali chłopca do szpitala w celu dokonania szczegółowych badań.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że wymienieni druhowie to strażacy, którzy na co dzień pełnią służbę w JRG Zamość i JRG Szczecznieszyn. Cieszy szczególnie to, że ich

właściwa postawa przyczyniła się do uratowania życia dziecka. W takim przypadku każda minuta jest na wagę złota.

Zgodnie z przyjętymi zasadami każdy strażak PSP i część strażaków OSP, raz na trzy lata przechodzi recertyfikację posiadanych uprawnień, w zakresie udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy. W grudniu br., w zamojskiej komendzie przez dwa dni komisja Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego egzaminowała przeszło połowę naszych funkcjonariuszy. Egzamin był dość trudny składał się z części teoretycznej oraz praktycznej. Uratowanie chłopca jest idealnym przykładem, że posiadanie wiedzy w tym specjalistycznym zakresie jest bardzo przydatne.

straz.zamosc.pl

SPOTKANIE WIGILIJNE NA PLACU SIEKLUCKIEGO 18 grudnia 2022 r.

VIII ORSZAK TRZECH KRÓLI
6 stycznia 2023

KONCERT KOŁĘDOWO - JASEŁKOWY 22 stycznia 2023 r.

Moje opowieści o Krasnobrodzie – W klasztornej bibliotece

Posługujący w Krasnobrodzie przez niemal 200 lat dominikanie [łac. Ordo Predicatorum] to zakon kaznodziejski. Zasadniczym elementem jego działalności zewnętrznej było i jest głoszenie Słowa Bożego. Sw. Dominik, założyciel zakonu, zalecał: „Głoście wszystkim, wszędzie i na wszelkie sposoby”. Dominikanie mieli też strzec czystości wiary katolickiej i dawać odpór innowiercom i heretykom. Jednak, by mogli to czynić, i to skutecznie, musieli posiadać szeroką wiedzę z wielu dziedzin oraz dobrą orientację w sprawach świata im współczesnego. Zdobywaniu takiej wiedzy służyły szkoły konwentualne funkcjonujące w każdym klasztorze oraz biblioteki, o których konstytucje zakonne mówiły: „Monasterium sine armario est quasi castrum sine armamentarium” – „Klasztor bez biblioteki jest jak armia bez broni”.

Tak więc biblioteka była w każdym, nawet najmniejszym klasztorze. Przeznaczano na ten cel solidnie zamykane, w miarę możliwości obszerne, dobrze oświetlone i wietrzone pomieszczenie, gdzie na półkach i pulpitych gromadzono potrzebne księgi. Czasem przechowywano tu ważne dla klasztoru dokumenty, a nawet całe archiwa złożone w specjalnych „zaczystych” szafach lub skrzyniach. Umieblowanie było skromne: półki na książki, pulpity przy których czytano, stoliki do pisania, pojemniki z atramentem. W szufladach leżały pióra i nożyki do ich ostrzenia, ołówki, linijki, kreda i inne przybory, natomiast pergamin do

pisania i świece, gdyby ktoś chciał pracować nocą, wydawano za zezwoleniem przełożonego. Biblioteką opiekował się wyznaczony zakonnik, jeden „uczestszych” w klasztorze, którego obowiązki dokładnie określały specjalne przepisy. By móc stale opiekować się powierzonymi sobie księgami i służyć braciom pomocą i radą, powinien mieć celę na terenie biblioteki lub tuż obok niej i otwierać ją o stałych porach. Musiał mieć zawsze aktualny wykaz dzieł oraz wiedzieć, które pozycje są dostępne, a które w czytaniu. Jeśli w klasztorze nie było osobnej czytelnicy, powinien taką urządzić na terenie biblioteki.

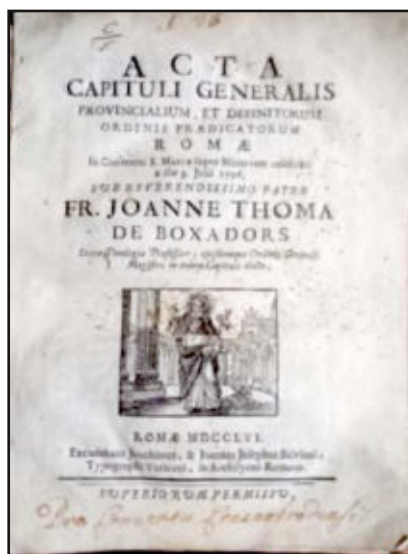
Księgi były drogie, a dla małych lub znacznie oddalonych od miast klasztorów także trudno dostępne, więc usilnie należało dbać o dobry stan ich zachowania. Nie mogły być narażone na wilgoć, pleśń i zanieczyszczenia, dlatego bibliotekarz bardzo często przeprowadzał staranny przegląd książek; przy okazji dokonywał drobnych napraw, a rzadko czytane oczyszczał z pajęczyn i kurzu. Te ostatnie, a także dublety, należało wymienić lub sprzedać, a za uzyskane pieniądze kupić inne, bardziej przydatne dzieła. Obowiązkiem bibliotekarza było także właściwe oznaczenie książek i umieszczenie ich na odpowiednich miejscach, zgodnie z przyjętym w klasztorze schematem, najczęściej jednak tematycznie, np.: Biblia i komentarze, księgi liturgiczne, teologiczne, żywoty świętych, zbiory kazań, poradniki dla kaznodziejów i spowiedników, historyograficzne, prawnicze, itd. Poszczególne działy oznaczano kolejną literą alfabetu,

po której wpisywano numer porządkowy dzieła.

Dominikanie bardzo dbali o książki; wiedza w nich zawarta była codziennym narzędziem ich pracy, dlatego nie wolno było w jakikolwiek sposób źle się z nimi obchodzić ani wnosić ich poza klasztor. Dokładano wszelkich starań, aby odszukać pozycje zagubione, a jeśli ktoś ociągał się z oddaniem książki, należało go do tego skłonić. Za nieprzestrzeganie zasad korzystania z księgozbioru braciom groziły surowe kary. Bibliotekarz zobowiązany był także do zakupu nowych dzieł, a każdy klasztor miał obowiązek wydać corocznie na ten cel równowartość stroju zakonnego. Zalecano także, by bracia studiujący poza granicami przywozili ze sobą nowości wydawnicze. Czasem bibliotekę jakiegoś klasztoru wzbogacały książki darowane lub zapisane testamentem przez osoby duchowne lub świeckie. Bywało jednak i tak, że zakonnicy byli zbyt biedni, by móc odnawiać swoje zbiory. W takiej sytuacji prowincjał mógł nakazać klasztorowi posiadającemu bogatą bibliotekę, by podzielił się księgami z tymi, którzy tego potrzebują.

Książki towarzyszyły dominikaninowi od momentu wstąpienia do nowicjatu aż po śmierć i były niezbędne w procesie nieustannego kształcenia się, którego wymagało ustawodawstwo zakonne, a indywidualna i zbiorowa lektura, słuchanie wykładów, udział w dysputach naukowych czy przygotowywanie kazań wpisane były na stałe w każdy dzień klasztorowego życia. Wiele z tych zajęć odbywało się w bibliotece.

Biblioteka krasnobrodzkich dominikanów znajdowała się początkowo w skrzydle północnym klasztoru i zajmowała obszerne pomieszczenie na piętrze pomiędzy dzwonnica a kościołem. Oświetlało je sześć okien, z których trzy wychodzą na ulicę, a trzy na wirydarz; przy braku oświetlenia elektrycznego ilość okien i ich wystawa miały ogromne znaczenie. W późniejszych latach bibliotekę przeniesiono do skrzydła południowego, również na piętrze. Sporządzony w 1788 r. spis książek zawiera 278 tytułów, w tym 75 dzieł w języku polskim. Książki podzielono na cztery działy oznaczone kolejnymi literami alfabetu. W wykazie podano tylko tytuły, niektóre niepełne, natomiast nie podano autora, roku i miejsca wydania druku. Oto kilka polskich tytułów z tego wykazu: „Krześcianin cierpliwością uzbrojony”, „Skarb

Strony tytułowe ksiąg poddominikańskich

nigdy nie przebrany Kościoła katolickiego”, „Kazania niedzielne całego roku”, „Zbiór y wzór doskonałości krześcijańskiej”, Nauki dobrego umiерania”, „Przewodnik grzeszników”, „Skarb Krzyża Pańskiego”.

Z kolei inwentarz klasztoru z 1855 r. mówi o 571 woluminach podzielonych na działy tematyczne oznaczone literami od A do N. Co prawda sporządzający ten spis o. Gwalbert wik, nie wymienia tytułów i podaje tylko liczbę ksiązek należących do poszczególnych działów, ale za to mówi o urządzeniu biblioteki. Zajmowała ona jeden pokój „dobrze zamykający się, iednem oknem oświetlony, bez pieca”. Wyposażenie stanowiły trzyczęściowa szafa z półkami na książki, 3 regały, z których jeden miał sześć szuflad, niska szafka z szufladkami i przegródkami, stół szafkowy o trzech półkach, stół sosnowy prosty do pisania i takz stółek. Nad drzwiami wisiała półka na książki x. Hipolita Dworakowskiego - jednego z zakonników. Był również aktualny rejestr ksiązek.

Na stronie tytułowej każdej księgi wpisany był ręk bibliotekarza numer katalogowy oraz właściciel, np.: „E - 20 Pro bibliotheca conventus Krasnobrodensi”. Jeżeli dzieło było podarowane klasztorowi, pojawiała się dodatkowa notatka, np.: „Oblatus Britius Olexiewicz” (ks. Oleksiewicz przebywał w krasnobrodzkim klasztorze w 1772 r.). W tym miejscu wypada dodać, że posiadanie ksiązek było wyłączone ze ślubu ubóstwa, zakonnik mógł wiec je mieć i nimi dysponować, jednak po jego śmierci przechodziły one na własność klasztoru, w którym umarł.

W bibliotece krasnobrodzkich dominikanów, podobnie jak w innych, najwięcej było najogólniej mówiąc pism teologicznych, różnego rodzaju kazań i mów pogrzebowych oraz żywotów świętych, rekolekcji i medytacji. Licznie reprezentowana była historia kościła, historia świecka, prawo i polityka. Były także pozycje dotyczące gramatyki, retoryki, a nawet medycyny. Tutaj zapewne powstawała, przynajmniej w jakiejś części, wydana w 1753 r. „Pustynia w ray zamienniona” - dzieło opisujące początki i rozwój kultu maryjnego w Krasnobrodzie. Ponieważ zgodnie z zakonnymi przepisami ważne dokumenty, a za takie uważano m. in. świadectwa cudownych uzdrowień, nie mogły opuszczać klasztoru, zatem autor, o. Jacek Majewski, dominikanin z Lublina, musiał przynajmniej na jakiś czas zamieszkać w krasnobrodzkim klasztorze.

Kiedy w 1864 r. na rozkaz cara Aleksandra II dokonano w Królestwie Polskim kasaty zakonów, w opustoszałych klasztorach pozostały biblioteki. Pisane

najczęściej po łacinie księgi nie miały dla zaborców większej wartości, porastały wiec kurzem w zapieczetowanych pomieszczeniach. Tylko biblioteka dominikanów lubelskich, najbogatsza zresztą w diecezji, wzbudziła zainteresowanie władz; cały księgozbiór wywieziono w głb Rosji i do dzisiaj nie wiadomo, co się z nim stało. Na początku lutego 1865 r. namiestnik Królestwa gen. Fiodor Berg zdecydowa, że zakonne biblioteki zostaną przejęte przez waciwe diecezjalne seminaria duchowne. Zgodnie z tym do biblioteki lubelskiego seminarium duchownego powinny trafić zbiory kapucynów, karmelitów, bernardynów, augustianów, bonifratrów, bernardynek i wizytek z Lublina, bernardynów z Józefowa i Radechnicy, kapucynów z Lubarowa, dominikanów z Krasnobrodu i Janowa, franciszkanów z Gorecka i Puszczy Solskiej, kanoników regularnych z Kraśnika, reformatów z Kazimierza i Chełma, pijarów z Opola i augustianów z Krasnegostawu. Administrator diecezji, ks. Kazimierz Sosnkowski, niechętnie przyjął te zarządzenia. Konieczność zaopiekowania si klasztorowymi bibliotekami była dla diecezji dużym obciążeniem; nie było ani funduszy, ani pomieszczeń, ani ludzi, którzy mogliby się tym zająć. Pomiędzy wadz duchowną a rżdem rozpoczęły się żmudne ustalenia dotyczące organizacji tego procesu. W końcu do Lublina zaczęły docierać pierwsze księgi, jednak ich zwożenie przebiegało powoli i z wielkimi trudnościami. Bardzo szybko okazało się, że zajmująca jedno pomieszczenie biblioteka seminaryjna nie jest w stanie przyjąć tak wielkiej ilości druków. W związku z tym zabezpieczano tylko dzieła nowsze, z których mogliby korzystać profesorowie i studenci seminarium. Pozostałe, w tym te najstarsze, a tym samym najcenniejsze, składano w innych, doraźnie wyznaczonych miejscach, a w końcu na korytarzach, gdzie ogolnie dostępane niszczały bez dozoru i należytej opieki. Władza duchowna nie była w stanie poradzić sobie z zagospodarowaniem ksiązek, a władza świecka, wydawszy polecenia, przestała zauważać problem. W takiej sytuacji wiele zakonnych bibliotek, w tym także nasza, pozostało na miejscu. W 1873 r. krasnobrodzki proboszcz ks. Tomasz Garlicki zwrocił się do władz z prosb o wydanie w sprawie ksiązek stosownych poleceń, bo się „biblioteka w wilgoci marnuje” i proponowa przekazanie księgozbiru do istniejącego jeszcze klasztoru lubelskich dominikanów (ostatnich zakonników wypędzono z niego w 1886 r.).

W 1918 r. do Krasnobrodu do pracy przyby doktor Zygmunt Klukowski. Zaprzyjaźni się z księżmi i zagląda do

klasztoru, co tak później wspomina: „Mając pozwolenie ks. Wojcikowskiego, często zachodziłem do poklasztornej biblioteki poddominikańskiej. Nie była to biblioteka we waciwym znaczeniu tego słowa. W nigdy nie wietrzonym i w ziemie nie opalanym pokoju na półkach i na podłodze stały i leżały stare księgi. Oprócz nich pełno tu było rozmaitego rupiecia rzuconego do paru skrzy. Wszystko pokryte grubą warstwą kurzu i pajęczyiny niczym omszae butelki starego wina. (...) Wszystkie księgi, z bardzo małymi wyjątkami, były treści teologicznej. Trafiły si szlachetne inkunabuły z XV w. i druki z pierwszych lat XVI w. wszystkie w języku łacińskim. Z późniejszych nieco lat były i druki polskie. Skrzynie zawierały w swych górnych warstwach - bo do dna nie dotarłem - rachunki gospodarze folwarków będących niegdys własnością klasztoru.”

Biblioteka ojców dominikanów z Krasnobrodu przetrwała do dzisiaj. W ostatnim dziesięcioleciu z inicjatywy proboszcza ks. Eugeniusza Derdziuka przy księgozbiórze prowadzone były różne prace inwentaryzacyjne i konserwatorskie. Pracownicy Książnicy Zamojskiej wykonali spis i dokładne opisy dokumentów, a w Wojskowym Archiwum w Oleśnicy poddano je procesowi fumigacji, czyli odgrzybiania. Ponadto parafia wystąpiła do służb konserwatorskich o wpisanie zbioru do rejestru zabytków. Ogolem poddominikański księgozbiór krasnobrodzki tworzą 533 woluminy, w tym 508 druków i 25 rękopisów; najstarsza pozycja pochodzi z 1550 r., najwięcej – z XVIII w. W ramach realizacji projektu „Polska Cyfrowa 2016 MKIDN” 54 dokumenty zostały zdigitalizowane i udostępnione w internecie. Można je oglądać na stronie Biblioteki Cyfrowej Książnicy Zamojskiej w kolekcji „Poddominikański księgozbiór z Krasnobrodu” pod adresem: <http://cyfrowa.biblioteka.zamosc.pl/dlibra>). Po zakończeniu prac remontowych niektóre z ksiąg dominikanów krasnobrodzkich zostaną wyeksponowane w Muzeum Sakralnym w klasztorze.

Joanna Cios

Źródła:

Kawalko D. „Poddominikański księgozbiór krasnobrodzki”, „Zamojski Kwartalnik Kulturalny, r 1-2, 2022

Klukowski Z. „Rok w Krasnobrodzie”, oprac. B. Krlowski, „Kamena” nr 22, 1972 r.

Materiały archiwalne udostępnione przez p. M. Dziuch,

Stolarczyk T. „Księgozbiory wybranych bibliotek klasztorowych braci kaznodziejów w Polsce w XVII w. na podstawie zachowanych inwentarzy”, Bazhum.muzhp.pl/Acta Universitatis Lodzicenis. Folia Librorum 16, 2013, Wykaz ksiązek bibliotek klasztorowych dominikanów w Bełzie, Borku, Buczaczu, Busku. <https://polona.pl> Poddominikański Księgozbiór z Krasnobrodu, cyfrowa-biblioteka.zamosc.pl, L. „Biblioteka Seminarjum Duchownego w Lublinie i biblioteki klasztorne w diecezji lubelskiej i podlaskiej”, Warszawa 1926

Znak, któremu sprzeciwić się będą ...

Tytułowe słowa, wypowiedziane ongiś przez starca Symeona – rzecz można – jakby nad kolebką Jezusa, bo podczas zwyczajowego ofiarowania Go w świątyni czterdziestego dnia po narodzeniu, zaczęły się sprawdzać niemalże natychmiast. Oto Herod, kolaborant, z łaski Rzymian król na niepewnym tronie, chciał go zabić. Sami Rzymianie, zwłaszcza sybaryta Piłat, któremu nieustannie trosk przysparzał, też chętnie by się go pozbył. Śmietanka zaś społeczeństwa żydowskiego, faryzeusze, uczeni w Piśmie, jak ich nazywano, bo zyskali sobie reputację ekspertów w dziedzinie interpretacji Pisma, nie ustawiali w rozmaitych prowokacjach, usiłując Go ostatecznie wyeliminować, a przynajmniej pochwyć na słowie i ośmieszyć, postawić pod pręgierzem krytyki. Zresztą im mało kto odpowiadał. Jezus Chrystus scharakteryzował krótko ich zwyczajową retorykę: „Przyszłed bowiem Jan: nie jadł ani nie pił, a oni mówią: «Zły duch go opętał». Przyszłed Syn Człowieczy: je i pije, a oni mówią: «Oto żartok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników»”. (Mt 11, 18-18). Dlaczego ci, skądinąd przecież mądrzy ludzie, stale szukali, by tak powiedzieć, dziury w całym? Dlatego, że i oni chcieli się pozbyć Chrystusa. Był niebezpieczny, bo ich rozszufrowywał. Nawet kiedy siedzieli przy stole, tak jak on, z celnikami pytali: „Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?» On, usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają»”. (Mt. 9, 11-12).

Ci źle się mający czy po prostu cho-

rzy zawsze zaludniali Kościół, bo nie chcieli ich nawet ci, którzy byli bardziej niż oni sami schorowani, ale podobnie jak tamci słuchający wówczas Chrystusa nie chwalili jego lekarstwa, gdyż wiedzieli dobrze – on sam im to powiedział, mówiąc do uzdrawianych: „idź i nie grzesz więcej” – że musieliby naprzód usunąć złogi zła ze swojego wnętrza. To zaś im nie odpowiadało. Wielu mimo to poszło za nim, a on nikogo nie odrzucił, bo każdy, nawet Judasz, miał szansę, by zło kielkujące w jego sercu już niejako w samym zarodku zdusić.

Wskazujemy na te fragmenty ewangeliczne, bo Ewangelia jest drogą nawrócenia. Jezus powiedział: „*nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*” (Mk 1, 12). To samo powtarza Kościół od dnia swoich narodzin, przypominał o tym nieustannie jako papież Jan Paweł II. I to właśnie jest tak niewygodne dla dzisiejszego świata, acz było takie także w przeszłości. Tyle że nas interesuje szczególnie to, co dziś. Ci, którzy, tak jak niegdyś faryzeusze, gorszą się, że w Kościele pojawiają się nienawróceni celnicy, jeśli porównali te ich *delicta* z tym, co oferuje dzisiejszy świat, musieliby cichaczem wycofać się, tak jak tamci, którzy chcieli ukamienować cudzołożną niewiastę.

Kiedy zajrzeć dziś na pierwszy lepszy popularny portal internetowy, znajdziemy tam świat celebrytów tak zdeprawowany, że mówienie o braku elementarnego poczuciu wstydu, zażenowania, to ledwie delikatna przygana. To są wprost obscena, często wulgarnie, podlane głupotą, pychą i rozpasaniem, godzącym w godność człowieka, rodzinę, małżeństwo i jakikolwiek porządek.

Człowiek odwołuje się do swoich praw, ale czymże są dziś prawa człowieka? Owszem, istnieją, ale są to niestety prawa chroniące zło. Wolno mordować nienarodzonych, a ci, którzy to czynią, pozostają w zasadzie pod ochroną prawa. Nie wolno się temu sprzeciwić i przeciwdziałać, bo czeka sąd i wyrok. To samo z deprawacją dzieci i publicznym rozpasaniem.

Święty Jan Paweł II nieustannie wołał o nawrócenie, takie, jakiego wymaga Ewangelia. Wzywał grzeszników w Kościele i poza nim do nawrócenia, ale dziś, chcąc pognębić jego dzieło, odwraca się, jak mówimy, kota ogonem. On nie tolerował zła tam, gdzie je dostrzegał. Na przykład w 1997 r. w Kaliszu głośno wołał: „*Miarą cywilizacji, miarą uniwersalną i ponadczasową, obejmującą wszystkie kultury, jest jej stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej. Choćby nawet miała wielkie osiągnięcia gospodarcze, techniczne, artystyczne, naukowe*”.

Nie ma bodaj człowieka, który mógłby sprostać złu, jakie w niego samego uderza. Ci, którzy dziś, nawet jego rodacy, występują przeciwko Świętemu Papieżowi, to są jakże wyraziste klisze tamtych faryzeuszów, którzy, sami goszczeni przez celników, gorszyli się, że i Chrystus przebywał w tym towarzystwie. Przecież chciał uzdrawiać, jakże więc mogłoby Go tam nie być? W taki sam sposób każdy chrześcijanin, papieża nie wyłączając, powinien trwać odważnie zwłaszcza w takim świecie jak ten nasz obecny. I być w nim znakiem, któremu się sprzeciwiają.

Ks. prof. dr hab. Edward Walewander

**Najserdeczniejsze
życzenia dobrego zdrowia
i wszelkiej pomyślności
dla wszystkich
Babć i Dziadków
z okazji ich święta.**

Spotkanie poorszakowe

VIII Orszak Trzech Króli, który odbył się pod hasłem „Niechaj prowadzi nas gwiazda” już za nami. Za nami również spotkanie poorszakowe organizatorów i wszystkich zaangażowanych w przygotowanie tego przedsięwzięcia. Tradycyjnie odbyło się ono w Krasnobrodzkim Domu Kultury, gdzie 19 stycznia 2023 roku spotkała się „orszakowa rodzina”.

Przybyłych powitała Mariola Czapla - dyrektor Krasnobrodzkiego Domu Kultury, która w kilku słowach podsumowała tegoroczne święto. Następnie był czas na wspomnienie orszaku i spojrzenie na jego uczestników nie tylko z perspektywy czasu, ale również z pozycji widza. Aktorzy biorący udział w poszczególnych scenkach mieli okazję zobaczyć efekt swojej pracy podczas przygotowanego pokazu zdjęć dokumentujących krasnobrodzki orszak. Wspólne oglądanie przywołało wspomnienia humorystycznych sytuacji, ale także dało możliwość spojrzenia na siebie i innych w niecodziennych rolach.

Po prezentacji był czas na wręczenie pamiątkowych dyplomów oraz podziękowania. Następnie wszyscy przybyli zostali zaproszeni na drugą, już mniej oficjalną część spotkania, podczas której przy kawie i ciastku można było wspominać to co było i planować kolejne przedsięwzięcia. Warto w tym miejscu dodać, że wśród obecnych był Paweł Murdzek – autor orszakowego scenariusza, który na spotkanie przyszedł z wnuczkami, które na ten wieczór przygotowały niespodziankę – dla wszystkich gości zaśpiewały kolędę.

Spotkanie przebiegło w miłej i serdecznej atmosferze, co daje nadzieję, że za rok znowu się spotkamy.

M. K.

Fotoreportaż – str. 20
 fot. M. Kawecka

Spotkanie oplatkowe w Zielonem

W dniu 4 stycznia 2023 roku w świetlicy wiejskiej w Zielonem odbyło się spotkanie oplatkowe KGW i OSP Zielone. Spotkaniu przewodniczył zaproszony gość - misionarz Ojciec Zygmunt Niedźwiedź. Po raz pierwszy świetlicy wybrzmiały słowa modlitwy.

Wszystkim uczestnikom serdecznie dziękujemy za przybycie i wspólną modlitwę.

Lucyna Kawka - Soltys

FÉRIE ZIMOWE
 Z KRASNOBRODZKIM DOMEM KULTURY

23-27.01.2023

W programie m.in.
 ZAJĘCIA PLASTYCZNE, INTEGRACYJNE, MUZYCZNE
 poniedziałek-czwartek godz. 11.00 - 13.00

PRZEDSTAWIENIE TEATRALNE „ZIMOWA OPOWIEŚĆ”
 piątek – 27 stycznia godz. 13.00

Burmistrz Krasnobrodu
 i Stowarzyszenie Maestria
 -edukacja i rozwój

zapraszają na
CYKL BEZPŁATNYCH SZKOLEŃ
 w ramach
II edycji Akademii Maestrii

27 stycznia, godz. 16:30
 Krasnobrodzki Dom Kultury

Temat:
Życie na "pełnej petardzie"
-czyli jak nie zmarnować ani
jednego dnia

Szkolenia poprowadzi Małgorzata Misztal
 -coach akredytowany przez ICF na najwyższym poziomie
 kompetencyjnym Master Certified Coach (MCC ICF)

Refleksje inspirowane życiem Profesora Frankla (cz. 2)

Koszmar wojny

Frankl podjął walkę z konsekwencjami polityki III Rzeszy. Jako lekarz współpracował z nielicznymi wiedeńskimi placówkami medycznymi, do których wciąż przyjmowano pacjentów pochodzenia żydowskiego. Przeciwstawiał się wprowadzonej przez hitlerowców praktyce eutanazji dla psychicznie chorych. Dzięki wystawianym przez niego opiniom udało się uratować wiele osób przed śmiercią.

Hitlerowcy wprowadzali eutanazję siłą, a dzisiaj walczy się o prawo do eutanazji i to w imię tzw. postępu.

W latach 1938–1939 Frankl opublikował dwa artykuły, w których podejmuje **problematykę duchową w psychoterapii**. Kiedy mówi o problematyce duchowej, nie odnosi się wprost do problematyki religijnej, lecz kieruje uwagę ku wartościom uniwersalnym człowieka jako osoby.

W artykule z 1938 r. pisze o logoterapii, używając tego określenia dla sposobu pomocy człowiekowi w odnalezieniu jego życiowego logosu, sensu życia.

W 1939 r. Frankl publikuje artykuł, w którym przedstawia podstawy filozoficzne leżące u podstaw **psychoterapii o ludzkim obliczu**, to znaczy takiej, która pomaga pacjentom nie tylko w odkryciu traumas przeszłości, które pozostawiła w ich psychice, ale umożliwia dostrzeżenie możliwości i zasobów energii znajdujących się w danej osobie.

W 1939 r. Frankl został kierownikiem Katedry Neurologii Szpitala Rothschilda w Wiedniu.

W 1941 r. Victor poślubił – Mathilde Grosse (Tilly) – pielęgniarkę pracującą w Rothschild Hospital. W roku następnym z powodu panującej wówczas dyrektywy dotyczącej narodzin (żydowskie dzieci nie miały prawa przysięcia na świat), Niemcy zmusili młode małżeństwo do przerwania ciąży. Czy może być większa tragedia?

Jakim prawem?! A czy dzisiaj ktośkolwiek może decydować o życiu drugiego człowieka? Albo o tym, które dziecko powinno się urodzić, a które nie? Albo uznajemy, że każdy człowiek od poczęcia, bez względu na stan zdrowia, rasę, pochodzenie, lub status społeczny ma prawo do życia, albo nie. Czy zabijanie dzieci, tylko dlatego, że są chore, bądź pojawiły się nie w porę jest miarą postępu, czy raczej wyrazem wielkiej nieprzyzwoitości?

Frankl twierdził, że „istnieją tylko

dwie rasy: **rasa ludzi przyzwoitych i rasa ludzi nieprzyzwoitych. Choć ci nieprzyzwoici są w mniejszości, to realne niebezpieczeństwo pojawia się dopiero wtedy, gdy system ich faworyzuje i pozwala przejść władzę**”.

We wrześniu 1942 r. Viktor i Tilly Frankl zostali aresztowani i razem z rodzicami deportowani do getta Theresienstadt, gdzie Gabriel Frankl zmarł z głodu. Viktor i Tilly, a wkrótce i matka Elsa zostali przewiezieni do obozu zagłady w Auschwitz.

Elsę Frankl zamordowano w komórce gazowej, a Tilly przeniesiono do Bergen-Belsen - zmarła w 1944 r. w wieku 24 lat. Natomiast Victor (w wagonach dla bydła) został przetransportowany przez Wiedeń do Kaufering i Türkheim, podjednostek Dachau.

W obozie koncentracyjnym Victor Frankl pomagał innym więźniom w radzeniu sobie z szokiem i żalobą. Twierdził, że „głód, upokorzenie, strach oraz wszechogarniający gniew, dotykając człowieka niesprawiedliwość można znieść wyłącznie, zachowując żywe wspomnienie najbliższych, uciekając się do religii, czarnego humoru czy czerpiąc uzdrawiającą siłę choćby z przebłyków piękna przyrody, widoku drzew lub zachodu słońca. Lecz żadne z powyższych samo w sobie nie stanowi jeszcze o woli przetrwania, jeśli nie pomaga więźniowi w dostrzeżeniu sensu w jego pozornie bezsensownym cierpieniu”.

Frankl podkreślał, że „człowiek był istotą, która skonstruowała komory gazowe w Auschwitz, a zarazem tą samą istotą, która wchodziła do owych komór z podniesioną głową, recytując Schema Izrael – żydowską modlitwę o śmierć, lub Ojcie nasz”.

Podzielenie się tym przeświadczeniem jest nie do przecenienia, ponieważ niezwykle ważne dla człowieka jest poczucie własnej godności. Frankl mówi, że trzeba „**być świadomym zagrożenia i czającej się śmierci, ale nie tracić przez to swojej godności, nie upokorzać się ze strachu**”.

Podczas swego pobytu w Polsce w 1985 r. w KUL-u profesor powiedział nam: „w obozie koncentracyjnym, gdzie ludzie cierpieli straszliwy głód – odzywało się pragnienie sensownego życia i sensownego umierania. Człowiek – kromkę chleba, która mogła decydować o jego przeżyciu – był w stanie oddać drugiemu człowiekowi”.

Tak też zachowywał się polski ksiądz Władysław Mączkowski, który

w obozie koncentracyjnym w Dachau – odznaczał się niezwykłym heroizmem – oddawał innym swoją porcję chleba, pocieszał, podnosił na duchu. Zmarł 20 sierpnia 1942 roku z głodu i wycieńczenia. Tak wielka potrafi być miłość. Tak wielka potrafi być wierność wyznawanym wartościom. Tak wielka jest potrzeba sensu.

W jednym ze swoich dzieł Frankl odnosi się – w tym kontekście – także do ojca Maksymiliana Kolbe, człowieka, który mogąc zachować swoje życie, uczynił z niego ofiarę, aby zachować życie innego. W ten sposób potwierdza się wyznawana przez Frankla teza, iż „życie warte jest tyle, na ile czyni się z niego dar na rzecz innych”.

Dla Frankla istotne było przekonanie osobiste każdego człowieka o własnym sensie życia. Pisał: „Mam przed sobą zadanie do zrealizowania, które staje się dla mnie w pewnym sensie celem życia, żyję nadzieją możliwości zrealizowania tego celu. W tym samym czasie moje życie nie jest celem samym w sobie. **Nie postrzegam swojego życia jako możliwości osiągnięcia przyjemności lub sukcesu, ale postrzegam je jako możliwość dawania siebie innym. W tym widzę sens mojego życia. Jednocześnie darem z mojej strony jest nie tylko samo życie, ale również staje się nim cierpienie, ofiara, praca, moje działanie, doświadczenia, wszystko to, co osoba może przeżywać w wymiarze daru wobec drugiej osoby. To jest głęboki sens, który staje się wartością**”.

Dopiero w odkrywaniu i realizacji wartości spełnia się człowiek, jako człowiek, ponieważ nie jest istotą napędzaną popędami, ale pociągana przez wartości. Według profesora „**najwyższym i najszlachetniejszym celem, do jakiego może dążyć człowiek – jest miłość**”.

W obozie koncentracyjnym Frankl zachorował na dur brzuszny. Aby uniknąć śmiertelnego załamania nie spał w nocy, tylko rekonstruował (na skrawkach papieru skradzionego z obozowego biura) – skrypt swej książki. Sam mówił o tym, tak: „Kiedy przetransportowano mnie do drugiego z kolei obozu koncentracyjnego, to znacząco do Auschwitz, ukryłem pod podszewką mojego płaszczka gotowy do druku manuskrypt mojej pierwszej książki – „Duszpasterstwo lekarskie”. W Auschwitz musiałem go oczywiście, tak jak wszystkie inne rzeczy, wyrzucić. Jednak odpowiedzialność za to, żeby – jak tylko powstanie choćby

najmniejsza szansa – napisać tę książkę od nowa, była właśnie tym, co mnie podtrzymało!”

Ten niezwykle trudny okres bólu, odosobnienia i przymusowej pracy w obozach – przyczynił się do głębokich przemyśleń i wielkich refleksji. Obozowa gehenna profesora zakończyła się 27 kwietnia 1945 r., kiedy to obóz w Dachau został wyzwolony przez wojska amerykańskie.

W sierpniu tegoż roku Frankl powrócił do Wiednia i rozpoczął poszukiwania swojej rodziny. Wkrótce dowiedział się, że jest zupełnie sam – dotarli do niego wieści o śmierci żony, matki oraz brata Waltera zamordowanego wraz z żoną Elszą w Auschwitz. Przeżył szok i ogromny ból.

Przed świętami Bożego Narodzenia w 1945 r. Frankl nagle poczuł wielką potrzebę opowiedzenia tego, co przeżył. Pragnął wyrzucić z siebie wszystko, wszystkie przeżycia i emocje. Przez wiele dni nie przestawał mówić. Nie mógł też już dłużej powstrzymać łez. Wpływał z nimi cały ból straszliwych doświadczeń. W ten sposób powstała książka: „Człowiek w poszukiwaniu sensu” („...trotzdem Ja zum Leben sagen: Ein Psychologe erlebt das Konzentrationslager”). Książka ta została przetłumaczona na wiele języków i uważana

jest za arcydzieło świadectwa własnych przeżyć. Interesujące jest to, że Frankl nie chciał opowiadać o okrucieństwach, jakich doświadczył, jego celem było wysłanie do całego świata poruszającej relacji swoich doświadczeń: „chciałem po prostu przekazać czytelnikowi – poprzez konkretny przykład, że życie ma sens i potencjał w każdych warunkach, nawet w tych najbardziej nieszczęśliwych”.

Pozwolę sobie w tym miejscu na dygresję: jak dobrze, że profesor wyrzucił z siebie to, co przeżył (mówił o tym przez dziewięć dni, a sekretarki spisywały). Werbalizacja przeżyć jest pierwszym warunkiem odzyskiwania równowagi psychicznej. Dobrze, jeśli pamiętają o tym rodzice i nauczyciele, bo wówczas mogą pomóc swoim dzieciom, uczniom. Po przeżytej traumie, a nawet po doświadczeniu dużych emocji (smutnych, przerażających, ale i radosnych, ekscytujących) – dziecko, jak każdy człowiek potrzebuje o tym opowiedzieć i dobrze jest go wówczas wysłuchać z uwagą i życzliwością. Naturalnie nie przerywając i niczego nie sugerując. Po prostu spokojnie i przyjaźnie wysłuchać.

Możliwa do szerszego zastosowania wydaje się również metoda Frankla zwana techniką paradoksu – intencji paradoksalnej, czyli w ogromnym uprosz-

czeniu życzenia sobie, aby nastąpiło to, czego się najbardziej obawiamy. Jest ona bardzo przydatna osobom mającym skłonność do czerwienia się i tremy.

Frankl uważał, że „**zaburzenia psychiczne** wynikają nie z przeżywanego cierpienia, ale ze znaczenia przypisanego temu cierpieniu”. Ważne, aby człowiek zdołał wnieść się ponad wszelkie okoliczności, nawet tragiczne. Chodzi o to, aby nie postrzegał siebie samego jako ofiary, ale nawet w warunkach ekstremalnych zachowywał swoją godność, swoją zdolność do walki. **Znalezienie sensu życia ma uzdrawiający wpływ na ludzką psychikę**, z tym, że „sens musi być właśnie odnaleziony, a nie dany. Co więcej, należy go odnaleźć samemu, posługując się własnym sumieniem”.

Prof. Frankl twierdził, że nie ma wolności bez odpowiedzialności. Zauważył, że ludzie mają trudności z wyciąganiem wniosków z przeszłości, a także z wyobrażaniem sobie, że rzeczywistość może być inna niż jest. Dbał, aby przeszłość, teraźniejszość i przyszłość harmonijnie ze sobą współgrały. Był przekonany, że w życiu należy zachować ciągłość, aby odnaleźć sens i spełnienie.

C.d.n.

Zofia Kończewska-Murdek

Szariatowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Zamość
18. Pułk Przeciwlotniczy w Sitańcu
Stowarzyszenie Rozwoju Lokalnego Zamojszczyzna
SERDECZNIE ZAPRASZAJĄ NA

UROCZYSTOŚĆ OBCHODÓW 80. ROCZNICY BITWY POD LASOWCAMI

4 lutego 2023, Lasowce

Program uroczystości:

- 10:45** - zbiórka przy pomniku w Lasowcach
 - powitanie gości
 - wystąpienie historyczne
- 11:30** - Msza Święta
 - ceremoniał wojskowy
 - Apel Pamięci
 - złożenie wieńców

W imieniu organizatorów zaprasza
Prezes SZŻAK Okręg Zamość
Stawomir Zawisak

WWW.AKZAMOSC.PL
FB: ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ OKRĘG ZAMOŚĆ

CHCEMY WYGRAĆ Z SEPSĄ! FINAŁ DLA WSZYSTKICH - MAŁYCH I DUŻYCH

2023
31 FINAŁ
wielka orkiestra świątecznej pomocy
29 stycznia 2023 r.
zjij zdrowo w zdrowym świecie

Krasnobrodzki Dom Kultury
godz. 15.00.

Koncert Krasnobrodzkiej Orkiestry Dętej

Koncert zespołu "Jeszcze Jeden"

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy

Krasnobrodzki Dom Kultury

Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Krasnobrodzie, ul. 10.718 Wileńska, Tel. +48 22 812 33 11, +48 22 812 33 15, e-mail: parafia@wp.poczta.onet.pl

29. Międzynarodowy Festiwal Koled i Pastorałek Eliminacje rejonowe w Krasnobrodzie

Krasnobrodzki Dom Kultury już po raz kolejny był organizatorem Eliminacji rejonowych Międzynarodowego Festiwalu Koled i Pastorałek im. ks. Kazimierza Szwarlika w Będzinie. Był to pierwszy etap tego muzycznego wydarzenia, podczas którego można było nie tylko wysłuchać pięknych koled i pastorałek, ale również promować młode wokalne talenty. Ponadto festiwal to doskonała okazja do przybliżenia roli polskiej tradycji koledowania oraz przypomnienia oryginalnych tekstów sprzed wielu lat.

Do tegorocznych krasnobrodzkich eliminacji zgłosiło się 20 podmiotów wykonawczych, jednak na scenie zaprezentowało się tylko 14 wykonawców,

których oceniało Jury w składzie: przewodnicząca: Anna Mroczek – wokalistka, absolwentka UMCS kierunku Jazz i muzyka estradowa, Barbara Rabiega – muzyk, wokalistka, specjalność śpiew solowy, pedagog, solistka wokalista Orkiestry Symfonicznej im. K. Namysłowskiego w Zamościu, instruktor śpiewu oraz akompaniator Zespołu Pieśni i Tańca Zamojszczyzna, dyrygent zespołu wokalnego „Ale Cantare” z Płockiego oraz Aneta Krupa – magister sztuki muzycznej, instruktor ds. muzyki Krasnobrodzkiego Domu Kultury.

Po wysłuchaniu wszystkich prezentacji przyznano dwa tytuły Laureata, które trafiły do: Amelii Puchalskiej z Centrum Muzycznego „Tryton” w To-

maszowie Lubelskim i Szymona Hałasy z Tomaszowskiego Domu Kultury. Wyróżnienie przyznano zespołowi folklorystycznemu „Wójtowanie”, który reprezentował Krasnobrodzki Dom Kultury.

Laureaci oraz wyróżniony zespół „Wójtowanie” zostali zakwalifikowani do udziału w drugim etapie festiwalu w dniach 12-14 stycznia 2023 w Będzinie na Śląsku, gdzie spotykają się najlepsi uczestnicy wszystkich przesłuchań rejonowych.

Wszystkim wykonawcom, którzy u nas gościli serdecznie dziękujemy, a nagrodzonym i wyróżnionym gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

M. K.

WÓJTOWIANIE NA ŚLĄSKU 14-15 stycznia 2023 r.

SPOTKANIE POORSZAKOWE 19 stycznia 2023 r.